

alla för export till utlandet (Norge undantaget) bestämda kreatur blifva omedelbart före inskeppningen af legitimerad veterinär besigtigade, äfvensom att de fartyg, som äro bestämda att till utlandet öfverföra kreaturen, må före dessas emottagande varda desinficierade.

Med undersätlig vördnad etc.

Stockholm den 2 Juni 1883.

N:o 47.

Uppläst och godkänd hos Första Kammarern den 2 Juni 1883.

— — — — Andra Kammarern den 2 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående ändring af nuvarande edsformulär och revision af gällande föreskrifter angående eder.

(Första Kammarerns Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtanden N:is 4 och 6 samt Andra Kammarerns Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 6).

Till Konungen.

Uti skrifvelse den 11 Maj 1876 anhöll Riksdagen, som för sin del godkände den uppfattningen, att samhället borde låta sig angeläget vara, att icke någon ed bibehölles, hvilken utan fara kunde undvaras, att en

allmän revision af då gällande föreskrifter i afseende på eder, åsyftande inskränkning i deras användande, måtte ega rum; och har Eders Kongl. Maj:t i anledning häraf genom kungörelser den 25 Oktober och den 13 December 1878 förordnat dels om förändrade edsformulär för ecklesiastike embets- och tjänstemän, dels ock att den edgång, som på grund af särskilda författningar ålegat civile embets- och tjänstemän med flere att fullgöra, icke vidare skulle påkallas, äfvensom att hvad i Kongl. brefvet den 15 April 1829 stadgats om afläggande af ed för medicine licentiater icke skulle vara gällande, samt meddelat särskild bestämmelse om lydelsen af den ed, som läkare vid legitimation, rättskemister och farmacie studiosi hade att aflägga.

Riksdagen, som hyser den åsigt, att en ytterligare inskränkning af edens användande äfven inom andra områden utan fara kan ega rum, anser emellertid att edsfrågan och ofvanberörda af 1876 års Riksdag begärda allmänna revision väl är förtjent af att ännu en gång komma under Eders Kongl. Maj:ts pröfning. I sammanhang härmed anser sig Riksdagen böra framhålla hurusom, i följd af den för mången motbudande lydelsen af edens slutord, under senare tiden vid flere tillfällen inträffat, att personer af samvetsskäl antingen helt och hållet vägrat att gå ed eller fordrat en annan form för dess afläggande, än den nu föreskrifna, samt att de statens embetsmän, som hafva att vaka öfver tillämpningen af gällande lagbestämmelser om edgången, för närvarande stå utan makt att förmå de vägrande att fullgöra eden. De skäl, som föranledt den år 1870 af Eders Kongl. Maj:t och Riksdagen beslutade förändringen i jurymannaedens form, torde äfven vara fullt tillämpliga vid styrkandet af behovet utaf en förändring jemväl i öfriga eders lydelse.

Med anledning af hvad sålunda blifvit anfördt får Riksdagen, hos hvilken framställning i ämnet blifvit gjord, härmed hos Eders Kongl. Maj:t anhålla

ej mindre att, då, enligt Riksdagens åsigt, den förändring uti gällande edsformulär bör vidtagas att, när edsförpligtelse skall afgifvas, bekräftelseorden »så sant mig Gud hjelpe till lif och sjä» utbytas mot andra och mera lämpliga, olika för löfteseder och för bekräftelseeder, Eders Kongl. Maj:t behagade dels till Riksdagen aflåta proposition i sådan syftning beträffande edsformulär, hvilka böra beslutas i den ordning § 87 Regeringsformen bestämmer, dels ock i fråga om öfriga genom särskilda författningar stadgade eder, som anses böra bibehållas, förordna om ofvan antydda förändring uti edsformuläret;

än äfven att en förnyad allmän revision af nu gällande föreskrifter i afseende på eder, åsyftande inskränkning i deras användande, måtte ega rum.

Med undersåtlig vördnad etc.

Stockholm den 2 Juni 1883.

N:o 48.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 2 Juni 1883.
— — — — Andra Kammaren den 2 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående skärpta bestämmelser rörande kontrollen af handel med födoämnen och dryckesvaror samt deras beredning till afsalu.

(Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts N:o 2 Utlåtande N:o 9 och Första Kammarens Tillfälliga Utskotts N:o 2 Utlåtande N:o 10).

Till Konungen.

Den nuvarande helsovårdsuppsigten öfver födoämnen stöder sig *dels* på helsovårdsstadgan af den 25 September 1874, deruti § 15 vid äfventyr af böter förbjuder att i stad hålla till salu för helsan skadliga lifsmedel, hvilka böter, enligt § 22 i samma stadga, dock endast kunna säljaren ådömas, då han bevisligen har vetskap om varans skadliga beskaffenhet, i hvilket fall han jemväl är skyldig vidtaga lämplig åtgärd för varans aflägsnande från staden eller dess oskadliggörande, *dels* ock